

C285 – BIN22

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

13 juni 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Linda Vissers tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de problemen bij het bestuur van de Afvalstoffenmaatschappij Limburg (AML)	1
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wijze van behandeling van agendapunten in sommige gemeenteraden	3

Waarnemend voorzitter: de heer Francis Vermeiren

Vraag om uitleg van mevrouw Linda Vissers tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de problemen bij het bestuur van de Afvalstoffenmaatschappij Limburg (AML)

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de pogingen om een fusie te realiseren tussen de drie Limburgse afvalstoffenintercommunales, Regionale Milieuzorg, de IVWA en Intercompost, en om een ordentelijke werking te garanderen, zijn geen succesverhaal geworden. Na de opstart, begin januari 2006, kwam het tijdens de eerste vergadering van de raad van bestuur in januari al tot een eerste openlijke aanvaring tussen de voorzitter en de ondervoorzitter. Het probleem spitst zich toe op de benoeming van een algemeen directeur. De ondervoorzitter dwong tijdens de raad van bestuur van januari 2006 een stemming af en de raad verkoos de eerste kandidaat – de voormalige directeur van Intercompost – tot algemeen directeur. Hij kreeg van de aanwezige aandeelhouders 23 stemmen achter zijn naam, wat een nipte maar democratische meerderheid is.

De AML telt 45 aandeelhouders: 43 Limburgse gemeenten, Diest en de provincie Limburg. Op verzoek van de tweede kandidaat – de directeur van Regionale Milieuzorg – besliste de rechtbank in maart 2006 dat de eerste kandidaat – de voormalige directeur van Intercompost – op straffe van een dwangsom niet mag worden aangesteld als algemeen directeur zolang de voogdijoverheid zich niet heeft uitgesproken. Intussen is de betrokkene geschorst als algemeen directeur van de Afvalstoffenmaatschappij Limburg. Men wacht nu op een standpunt van de politiek samengestelde raad van bestuur van de AML.

In Het Belang van Limburg van 3 maart 2006 lezen we het volgende: ‘Voorzitter Theo Schuurmans, zelf voorstander van een open sollicitatieprocedure, roept op tot sereniteit. “De rechter in kortgeding zet de intercommunale weer op haar plaats. Ik heb daar altijd voor gewaarschuwd”, reageert

Schuurmans. “We hebben al twee onafhankelijke juridische adviezen die stellen dat de aanstelling niet volgens de regels is gebeurd. Ik hoop nu dat diegenen die enkel bezig zijn met de postjes, daarmee ophouden. De afvalmaatschappij heeft in deze moeilijke aanvangsperiode nood aan rust. Ik zou nu veel liever met een inhoudelijk project voor de dag komen.”’

Mijnheer de minister, hoe denkt u hieraan een einde te stellen? Welke verweermiddelen staan de regeringscommissaris ter beschikking als de raad van bestuur van de AML zich toch houdt aan de uitslag van de stemming van januari 2006? Op welke wijze kunt u waarborgen dat er een directeur wordt aangesteld die het best overeenkomt met de profielomschrijving van KPMG, het bureau dat de fusie heeft begeleid?

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

De heer Hubert Brouns: We kennen het probleem. Als vennoten hebben we er allemaal belang bij dat dit bestuur zo snel en zo goed mogelijk aan de slag kan. Het uitgangspunt was de realisatie van een sterke intercommunale. Ik denk dat alle bestuurders dat uitgangspunt nog steeds delen. Fusioneren is nooit gemakkelijk. Mensen met verschillende inzichten bijeen brengen, leidt vaak niet onmiddellijk tot het verdedigen van dezelfde visie. Ook hier was dat het geval. Mijns inziens is er sprake van slechts één cruciale zwakte: de eerste vergadering was niet goed voorbereid. Ik zou het geen fout noemen, maar een zwakte. De vertegenwoordigers van de vennoten wisten niet waar ze aan toe waren. Het stemresultaat kwam daarom veeleer toevallig tot stand. Dat had uiteraard erg negatieve gevolgen.

Zoals de voorzitter in zijn oproep heeft gezegd, komt het er nu op aan zo vlug mogelijk en in alle sereniteit een oplossing te vinden. Niemand is gediend met het aanslepende probleem. Iedereen is ermee gediend om zo snel mogelijk een degelijke leiding aan het roer te krijgen. Ik spreek me niet uit over wie dat moet zijn, dat moet uiteraard de beste zijn. Een open vacature is wellicht de enige uitweg. Ik spreek me daar zelf echter niet over uit. Het bestuur moet dat doen. Het bestuur is daar zelf voor bevoegd en ik ga ervan uit dat op het gepaste moment een beslissing zal worden genomen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Ik denk dat de heer Brouns wijze woorden heeft gesproken. Ik begrijp natuurlijk ook dat mevrouw Vissers haar vraag stelt, want dit beroert de Limburgse publieke opinie. Het tegendeel beweren zou niet juist zijn. Zij vervult haar rol als volksvertegenwoordiger. De toezichtsprocedure loopt, maar ook de procedure voor de rechtbank. Bijgevolg moeten we hier geen namen vermelden, precies om te vermijden dat we interfereren.

De heer Schuurmans, de voorzitter, had het op een bepaald ogenblik over politieke postjesjagerij. Die uitspraak is voor rekening van de betrokkene zelf. De schorsing van de aanstelling door de regeringscommissaris is gebaseerd op de vaststelling dat een afdoende motivering ontbrak. Bij een aanstellingspolitiek is het essentieel dat, als er meerdere kandidaten zijn, de keuze voldoende wordt gemotiveerd.

Dat de raad van bestuur van een intergemeentelijk samenwerkingsverband politiek is samengesteld, is evident. Het zijn immers de gemeenteraden zelf die de leden voordragen. Daaruit afleiden dat beslissingen per definitie politiek gekleurd zijn, is een brug te ver. Gelukkig stellen we in de praktijk steeds meer vast dat men kiest voor de bekwaamheid van de kandidaten, voor mensen die knowhow en expertise hebben in hun vakgebied. Bestuursverantwoordelijkheid vereist een andere dan een politieke invalshoek. Beslissingen inzake personeelsbeleid worden door de toezichthoudende overheid enkel getoetst aan de conformiteit met de wetgeving en de beginselen van behoorlijk bestuur.

Mevrouw Vissers, de raad van bestuur van de AML kan de geschorste beslissing intrekken of gemotiveerd rechtvaardigen. De raad van bestuur heeft daarvoor 30 dagen de tijd, na ontvangst van de schorsing, en brengt de regeringscommissaris daarvan op de hoogte met een aangetekende brief.

Als men de beslissing handhaaft, komt het de Vlaamse Regering toe deze beslissing te beoordelen en gebeurt dat niet meer door de regeringscommissaris. Op grond van de mij verleende delegatie kan ik dan de geschorste beslissing vernietigen binnen een termijn van 30 dagen na ontvangst door de regeringscommissaris van de beslissing van de raad van bestuur van de AML. Om mijn standpunt te bepalen, wacht ik af welke houding de raad van bestuur zal aannemen.

De profielbeschrijving die KPMG heeft opgemaakt in de loop van de besprekingen die aan de oprichting van de AML zijn voorafgegaan, kan een leidraad zijn bij de aanstelling van de directeur, als de raad van bestuur zich effectief achter die profielomschrijving schaart. De raad van bestuur zal dan de kandidaturen onderzoeken in het licht van het goedgekeurde profiel en de keuze grondig motiveren, rekening houdend met de verschillende elementen die kenmerkend zijn voor dit profiel. Het administratief toezicht zal dan moeten nagaan of deze motivering afdoende is en de keuze van de raad de toetsing doorstaat. Mevrouw Vissers, dat is de enige waarborg die ik u kan geven, maar het is een werkwijze die we altijd volgen.

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de minister, ik heb, op vraag van de voorzitter, de namen inderdaad weggelaten uit mijn vraag om uitleg.

U zegt dat u moet afwachten wat de raad van bestuur van de AML zal beslissen. Stel dat de raad van bestuur bij zijn beslissing blijft en ik vermoed dat – aangezien er een stemming is geweest en de voorzitter heeft gevraagd om een bepaalde persoon naar voren te schuiven – dat zal gebeuren. Hoe lang kan de procedure dan nog aanslepen? Zolang de directeur niet is aangeduid, kan de werking van de AML ook niet echt worden gegarandeerd.

Minister Marino Keulen: Men heeft 30 dagen tijd. Uitgaan van hypothesen is altijd gevaarlijk. Dat mag men nooit doen in de politiek. Mijnheer Van Hauthem, ik begrijp dat u hier misschien al wat politieke spanning in ziet, maar zeker voor dergelijke delicate materies is dat zo. Het is de autonomie van de raad van bestuur.

Ik denk dat het een bekommernis is van politiek Limburg in zijn geheel. Mijnheer Brouns, u hebt correct verwoord dat men hoopt dat er snel een oplossing is. Redeneren in hypothesen is volgens mij aartsgevaarlijk, zowel in de politiek als in andere domeinen van het leven. Ik ga dat dan ook niet doen. Iedereen heeft zijn verantwoordelijkheid. In eerste instantie moet de raad van bestuur een beslissing nemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wijze van behandeling van agendapunten in sommige gemeenteraden

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

– *De heer Norbert De Batselier treedt als voorzitter op.*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik val u misschien lastig met een aantal detailvragen, maar van een aantal collega-gemeenteraadsleden krijgen we vragen over de wijze waarop sommige agendapunten die reglementair aan de agenda worden toegevoegd, worden behandeld.

De oppositie dient een punt in dat wordt toegevoegd aan de agenda. Bijvoorbeeld over een motie wordt gedebatteerd en na het debat volgt normaal de stemming. We hebben kennis van een beperkt aantal gemeenten, waar de voorzitter – in casu nog altijd de burgemeester – voorstelt om eerst te stemmen over de vraag of over het punt zal worden gestemd.

Als dat gebeurt, rijzen er toch vragen. Men stemt over de inhoud van het punt of over de eventuele verdaging, maar als aan de gemeenteraad de vraag wordt voorgelegd of over het punt zal worden gestemd of niet, zegt de meerderheid uiteraard dat niet wordt gestemd over het punt. Dat gebeurt meermaals, waardoor gemeenteraadsleden gefrustreerd zijn.

Mijnheer de minister, wij vinden dat dat niet kan en willen dat uiteraard ook van u horen. Kunt u bevestigen dat zulke handelwijze in feite niet kan? Als een punt reglementair op de agenda is geplaatst en er een stemming over wordt gevraagd, moet over het punt – als het niet wordt verdaagd – gestemd worden. Het kan niet dat de burgemeester eerst aan de gemeenteraad voorstelt om niet te stemmen.

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

De heer Hubert Brouns: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag om uitleg verwondert mij een beetje. De vraag wordt uiteraard gesteld door iemand van de oppositie, maar we pleiten toch allemaal voor een maximale autonomie van de gemeenteraad.

Als de gemeenteraad niet overtuigd is van het nut om een punt effectief te behandelen – en dat kan ook een punt zijn dat door de meerderheid werd aangebracht –, kan het worden afgevoerd. Het punt kan rechtsgeldig en gemotiveerd worden ingediend, maar men kan die gemeenteraad toch moeilijk op de vingers tikken en zeggen dat het punt wel behandeld moest worden.

De heer Joris Van Hauthem: Het gaat niet over het al dan niet behandelen van het punt. Het punt wordt op de agenda geplaatst en behandeld, maar tot besluit van de bespreking stelt de burgemeester eerst de vraag of over het punt zal worden gestemd. Het gaat dus niet over het al dan niet afvoeren van het punt. Na het debat stelt de burgemeester voor te stemmen over het voorstel om niet over het punt te stemmen.

De heer Hubert Brouns: Dat is natuurlijk iets anders.

De voorzitter: Men kan een punt behandelen, maar beslissen om er niet over te stemmen en het punt verdagen.

De heer Joris Van Hauthem: In mijn voorbeeld is dat niet het geval, maar het kan.

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, ik wil nog iets verder gaan dan de heer Brouns, want hij is zelf burgemeester. Een oppositieraadslid zet een punt op de agenda. Daarover wordt gedebatteerd, waarna de indiener de stemming vraagt. Mag de voorzitter de gemeenteraad vragen om een door een oppositieraadslid ingediend agendapunt inhoudelijk totaal te wijzigen, waardoor over een totaal ander agendapunt wordt gestemd?

De voorzitter: Mevrouw Vissers, ik heb in mijn politieke leven dikwijls meegemaakt dat iemand een amendement heeft ingediend, maar het tegenovergestelde zegt van wat in het amendement staat.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, maar dan blijft de inhoud van het agendapunt hetzelfde. Het gaat mij over het feit dat de voorzitter inhoudelijk over iets totaal anders laat stemmen dan het punt dat een oppositieraadslid op de agenda heeft gezet.

De voorzitter: We kunnen moeilijk bepaalde gevallen hier regelen. We kunnen de minister ook niet vragen om een uitspraak te doen over die specifieke geval-

len. Ik denk dat er een algemene vraag is en dat de minister ook een algemeen antwoord kan proberen geven.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Hauthem, de door u geschetste casus gaat over zaken van gemeentelijk belang. Men bediscussieert en argumenteert, om uiteindelijk te stemmen over de opportuniteit van de stemming. Dat lijkt me inderdaad niet kunnen.

Als het gaat over zaken die niet van gemeentelijk belang zijn of zaken waarover procedures lopen, bij de rechtbank of bij de toezichthoudende overheid, kan het raadzaam zijn om niet te stemmen, want anders bestaat de kans dat de procedure gehypothekeerd wordt.

Mijnheer Van Hauthem, u schetst een situatie die men als oppositie kan tegenkomen. Dat is het 'spel', maar ik denk dat we dat moeten vermijden. Misbruik dit antwoord nu niet om het in uw gemeente te hebben over het gat in de ozonlaag. Het gaat hier duidelijk over zaken van gemeentelijk belang waarvoor geen bezwarende elementen aanwezig zijn door procedures allerhande. Het debat helemaal voeren, om op het einde een opportuniteitsstemming te houden over de stemming, kan volgens mij niet.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik ben tevreden met uw antwoord, want u hebt duidelijk de contouren geschetst. Als er procedures lopen, kan men discussiëren over de ontvankelijkheid en het punt eventueel van de agenda afvoeren. Dat hangt af van het gemeentelijk reglement, dus daar speelt de gemeentelijke autonomie. In sommige gemeenten kunnen punten die niet van gemeentelijk belang zijn wel worden geagendeerd, terwijl dat in andere gemeenten niet kan.

Hier gaat het over punten van gemeentelijk belang die reglementair werden geagendeerd en besproken, waarna de opportuniteitsstemming over de stemming volgt. Mijnheer de minister, binnen die contouren hebt u duidelijk gezegd dat dat niet kan.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, ik wil wel benadrukken dat altijd de geest van de discussie doorslaggevend is voor de beslissing die wordt genomen. Wat mij betreft is het nogal wies dat, als een agendapunt werd besproken, de burgemeester aan de indiener kan vragen of de stemming over

het punt wordt gevraagd. Ik kan me ook voorstellen dat die burgemeester, als hij na een goede discussie vaststelt dat iedereen met het voorstel akkoord gaat, vraagt of het voorstel nog wordt geamendeerd en of iemand nog de stemming vraagt. We kunnen dus niet veralgemenen, want het ene geval is het andere niet.

Minister Marino Keulen: Ik heb duidelijk gezegd dat u mijn antwoord ook kunt misbruiken. Iedereen kan de context toch juist inschatten. Ik geef een voorbeeld. Als iedereen het erover eens is dat er een goed debat was dat het voorwerp kan uitmaken van een gedetailleerde bespreking in de commissie, en er eveneens een akkoord is om er voorlopig niet over te stemmen, dan is er toch geen probleem.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
